

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Čertotín a Bělotín

1. čtení: Iz 61,1-2a.10-11 2. čtení: 1 Sol 5,16-24

Ev.: Jan 1,6-8.19-28

Iz 61, 10b **Můj duch jásá v mém Bohu!**

Kapka rosy z Božího slova: I dnešní evangelium mi znovu připomíná ústřední námět adventní doby. Boha smím kdykoliv pozvat do svého srdce. Zároveň se mám usilovně snažit odstraňovat překážky, které mi v tom brání. Nyní, v adventu, je doba milosti, kdy mám příležitost k novému obrácení...

Farní knihovna

Bratři a sestry,

začínám psát článek do farního zpravodaje Angela a při pohledu z okna, kam se často, když hledám správná slova, ohlížím, zjišťuji, že padá sníh. Sice jen takový jemný, žádné pěřové vločky, ale Bohu díky za něj. Možná nám někdy trochu zkomplikuje život, přidá práce s odklizením, ale mnohonásobně více nám přidává radosti. Můžeme lyžovat a sáňkovat, postavit sněhuláka nebo se koulovat, můžeme přes okno vyhřátého pokoje pozorovat, jak nám to dneska pěkně sněží.

Když nás pak pohled z okna na zaváté chodníky a zababušené obličej kolemdoucích omrzí, můžeme svůj pohled obrátit třeba na stránky knihy, které nás pro změnu přenesou třeba do exotických krajů naší planety anebo až do vesmíru či světa zcela imaginárního. Krásnou realitu zasněžených ulic měníme za svět fantazie a nových poznatků.

Blíží se Vánoce a čas, kdy se lidé vzájemně rádi obdarovávají: návštěvou, dopisem, telefonátem či milým dárkem. Myslím, že v žádné domácnosti u stromečku nebude scházet alespoň jeden dárek v podobě knihy. Zpravidla totiž na knihy Ježíšek nezapomíná. Ví, jak jsou nám potřebné. Bez nich by se mudrci z Východu neobešli ve své touze poznat Krále králů, bez nich by znalci Zákona nevěděli, v kterém městě se má právě narozený židovský král narodit, bez nich bychom i my byli jako „nahé národy“ dle slov svatého Cyrila z Předzpěvu k evangeliím.

Vědom si smyslu knih a toho, co pro můj život znamenají, pomalu na faře v Hustopečích uspořádávám farní knihovničku. Rád bych pak nabídl i vám, bratři a sestry, možnost jejího navštívení a vypůjčení některé z knih. Knihovnička zatím nečítá mnoho svazků, ale bude do budoucna rozšiřována. Po Novém roce, dá-li Pán, by měla být již přichystána, aby plnila svou funkci a stala jednou ze sester našich farností, která má vždy připraveno povzbudivé slovo pro naši cestu k Bohu.

S pozdravem, požehnaný třetí týden adventní

+ P. Václav

Ježíš se rodí na svět i skrze nás

Během biblických čtení při adventní liturgii slyšíme výzvy Jana Křtitele k obrácení. Nikdo nás nenaučí chápat lépe než Maria, co toto obrácení znamená. Jde o odvrácení se od sebe a přiklonění se k Bohu. Obrácení znamená začít žít jako Maria. Je tak uchváčena a přemožena životem, který roste v jejím těle, že si ani v nejmenším nedělá starosti o život svůj. Střed svého bytí nemá v sobě, nýbrž v životě, který má zrodit pro záchranu světa.

Obrátíme-li se a stejně jako Maria začneme žít život odvrácený od sebe a obrácený k Bohu, dokážeme také my přinášet světu život. Dáme život Ježíši ve světě. Vždyť sám řekl: Každý totiž, kdo plní vůli mého nebeského Otce, to je můj bratr i sestra i matka (Mt 12,50).

Kdyby se o Vánocích slavilo jen toto neobyčejné dítě, které se narodilo před dvěma tisíci lety, nebylo by potřeba tak dlouhého adventního času přípravy. Ježíš se však rodí na svět i skrze nás, a na toto zrození je třeba se připravovat.

Tento zázrak velebí svatý Jan od Kříže v následujících verších:

Slovem Božím je Panna obtěžkána. Cestou putuje, bude přivítána? (překlad Gustav Franci)

Připravíme-li ve svém nitru prostor, Bůh se v nás stane skutečností, jak tomu bylo u Marie.

www.pastorace.cz

Kdo chce vše dělat sám, nepostoupí kupředu

O jistém starci se vyprávělo, že se po sedmdesát týdnů tak postil, že jedl jednou týdně. Tento muž prosil Boha, aby mu objasnil jeden výrok Písma, ale Pán mu nevyhověl. Stařec si řekl: „He, takové břemeno jsem si naložil, a nic mi to neprosnělo. Půjdu tedy za spolubratrem a zeptám se ho.“ Jakmile vyšel ven a zavřel za sebou dveře, byl k němu poslán anděl s poselstvím: „Těch sedmdesát týdnů postu tě nepřivedlo blíže k Bohu, zato nyní, když ses pokořil a rozhodl jít za spolubratrem, byl jsem poslán, abych ti objasnil Písmo.“ Vysvětlil mu je tedy a opět od něho odešel.

Mnozí lidé žijící duchovním životem jsou přesvědčeni, že mohou dosáhnout pokroku na duchovní cestě výlučně rozjímáním a askezi, a vlastním uvažováním se tak dopracovat toho, že budou čím dál tím hlouběji chápat Písmo. Často však jen krouží kolem vlastního ega.

Jsmo odkázáni jeden na druhého. K pokoře patří i to, že si občas zajdeme k druhému pro radu nebo promluvit si. Rozhovorem s bratrem či sestrou o tom, co námi opravdu hýbe, dostává náš duch velice cenný podnět.

Jsmo odkázáni na pomoc svých bratří a sester. Kdo se domnívá, že všechno musí udělat sám, nepostoupí na své cestě kupředu.

www.pastorace.cz

Doufat znamená ...

Musíme doufat, že i v našem životě se může něco změnit, že není pravda, že vše bude osudově pokračovat, jak to bývalo vždycky, a pro nás se nikdy neobjeví nic nového po sluncem. Doufat znamená věřit, že „tentokrát“ to bude jiné, i když jsi věřil už stokrát a pokaždé ses zklamal. Možná ses už v minulosti tolikrát v srdci rozhodl vydat se na „svatou pouť“ obrácení; o Velikonocích, při duchovních cvičeních, po významném setkání, a dal ses do běhu, jako bys chtěl přeskóčit příkop, a jak ses přibližoval k jeho okraji, cítils, že ztrácíš rychlost, a pokaždé jsi hořce dopadl zpět na egyptský břeh. Jestliže přes to všechno doufáš, pohneš Božím srdcem a Bůh ti přijde na pomoc. Bůh je pohnut nadějí svých stvoření.

Žádný pokus, ani když vyšel naprázdno, není marný a zbytečný, pokud je upřímný. Bůh pamatuje na každého a jeho milost bude jednoho dne úměrná tomu, kolikrát jsme sebrali odvahu začít znovu, jako kdyby sto zklamání nic neznamenalo. Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina – stojí psáno – nabývají nové síly; vznášejí se jako orlové, běží bez únavy, jdou bez umlčení (Iz 40,31).

Ale co to znamená „kát se“? Původní slovo metanoein ukazuje na změnu úmyslu, smýšlení. Nejde však o záměnu našeho úmyslu za jiný náš úmysl, odlišný od předchozího, ani o záměnu našeho smýšlení za jiné

naše smýšlení, nebo našeho soudu za jiný náš soud. Jde o nahrazení našeho úmyslu úmyslem Božím, našeho smýšlení Božím smýšlením a našeho soudu Božím soudem. Ano, kát se znamená vnořit se do Božího úsudku. Bůh má určitý úsudek o nás, našem duchovním stavu i o našem chování. Jedině on soudí naprosto a absolutně pravdivě, jen on zná celé naše srdce, naše provinění i polehčující okolnosti. Bůh o nás ví všecko. Kajeme se tehdy, když přijmeme za svůj Boží úsudek o nás samotných se slovy: Můj Bože, podřizuji se tvému soudu. Jsi spravedlivý ve tom, co vyřkneš, ryzi ve svém soudu (srv. Ž 51,6). To způsobuje jakési „proklátí“, otevřenou ránu v srdci; abychom totiž mohli dát zapravdu Bohu, musíme popřít sami sebe, zemřít sami sobě. I proto, že jakmile se vnoříme do Božího úsudku, vidíme, co je hřích, a zděsíme se. Boží soudy – praví žalm – jsou nezměrná, propastná tůň (srv. Ž 36,7).

Duch svatý, ohnivý prst Boží, se dotýká našeho srdce – našeho svědomí – v místě, které zná jen on, a otevírá ho světlu pravdy. Tehdy hříšník dochází k novému „poznání“ sebe samého: Doznávám se ke svým nevěrnostem... Proti tobě samému jsem zhřešil, spáchal jsem, co je zlé v tvých očích. ... Zázrak pokání je v tom, že jakmile se člověk postaví sám proti sobě, Bůh ho začne hájit, brání ho před obviněními, dokonce i před tím, z čeho člověka viní jeho vlastní srdce (srv. 1 J 3,20 a násl.). Jakmile syn z podobenství vyřkl: „Otcě, zhřešil jsem!“, otec hned odpověděl: „Přineste ihned nejlepší oděv...“ (srv. I 15,21 a násl.)

Ve skutečnosti se i psychologickým výzkumem čím dál jasněji přesvědčujeme o tom, že vědomí viny a kajicnost – jestliže jsou opravdu čisté a svobodné – jsou city navýsost lidské a konstruktivní. Kajicnost je daleka toho, aby člověka uvrhla do chorobných stavů pasivity a sebezraňování, naopak je sama pramenem, ze kterého můžeme neustále čerpat sílu k obnově života. Nic neosvobozuje k naději a důvěře tolik, jako to mohou učinit slova: Zhřešil jsem, chybil jsem. Jestliže mýlíti se je lidské, pak uznat chybu, kát se, je ještě lidštější.

Dokud v sobě člověk zadržuje hřích a odmítá ho přiznat, je jím stravován a soužen, ale jakmile se rozhodne ho vyznat Bohu, vrátí se k němu pokoj a spása. Chtít se kát je už samo o sobě pokáním.

Raniero Cantalamessa, www.pastorace.cz

Ohlášky:

- ✘ Podle usnesení Vlády ČR je na mši svatě povolen takový počet účastníků, který v daném kostele nepřekročí 30 % míst k sezení. Účast platí pro ty, kteří mají na danou mši intenci. Nedělní povinnost být fyzicky na mši sv. bude i nadále dispenzována. Neděle je den Páně, který nás i přes to všechno zavazuje!!! Využijte, prosím, možnosti TV Noe, rádia Proglas, či jiných on-line přenosů.
- ✘ Sběrka na Misie bude v neděli 20. 12. Pokud se nedostanete na mši sv., můžete své příspěvky předat na faře v Hustopečích během týdne.
- ✘ Předvánoční zpověď: bude vždy hodinu přede mši svatou. V sobotu 19. 12. v kostele v Hustopečích od 8⁰⁰ do 10⁰⁰ hod.
- ✘ Pokud chcete podpořit Televizi Noe a rádio Proglas, můžete své příspěvky předat paní Heleně Škrobánkové v Bělotině. Pán Bůh zaplat' za podporu našich křesťanských médií.
- ✘ Intence na rok 2021 si můžete chodit zapisovat.
- ✘ Objednané kalendáře a Evangelia na každý den si vyzvedněte do konce týdne. Zbylé budou vráceny do knihkupectví.
- ✘ Připojme se sami či společně v rodinách každý večer ve 20.00 h. k modlitbě růžence za ukončení pandemie COVID-19, za zdravotnický personál, všechny nemocné, opuštěné a seniory, aby v těchto obtížných časech našli útěchu. Modlitba růžence je mocným, a přitom snadno dostupným prostředkem, který je vždy k dispozici. V adventu můžeme připojit i postní středy.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 13. 12. do 20. 12. 2020

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
3. neděle adventní 13. 12.	Hustopeče	8:00	Za Marii Jakešovou při výročí 100 let od narození, manžela, P. Jaroslava Novosada, Marii Smrčkovou, živou a † rodinu a dvo
	Špičky	9:30	Za Miladu Vaculovou, manžela Josefa, živou a † rodinu a dvo
	Bělotín	11:00	Na poděkování za 80 let života s prosbou o Boží požehnání a ochranu PM do dalších let
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace
Pondělí 14. 12. <i>sv. Jan od Kříže, památka</i>	Heřmanice	16:30	Za † Terezii Michalíkovou, za živou a † rodinu Michalíkovu, Andersovou, Škařupovu, Heraltovu a Glogarovu
Úterý 15. 12. <i>sv. Valerián</i>	Hustopeče	7:00	
Středa 16. 12. <i>sv. Adelhaida (Adéla)</i>	Černotín	16:30	Za † Františka Kelara a dvo
Čtvrtek 17. 12. <i>sv. Lazar</i>	Bělotín	16:30	Za Marianu Tedlovou, tatínka, sestru Ingrid Pospíšilovou, rodiče z obou stran, staříčky Kleiberovy a za živou a † rodinu Tedlovu a Lašákovu
Pátek 18. 12. <i>sv. Rufus a Zosim</i>	Hustopeče	16:30	Za Jaroslava Mayzlíka, bratra, sestru a dvo
Sobota 19. 12. <i>bl. Urban</i>	Špičky	16:00	Za † Josefa Sůkala k 25 výročí, živou a † rodinu
4. neděle adventní 20. 12. Sbírka na Misie	Hustopeče	8:00	Za živé a † farníky
	Černotín	9:30	Na poděkování PB a PM za 50 let života s prosbou o další pomoc a požehnání pro celou rodinu
	Bělotín	11:00	Na poděkování za zdraví a Boží pomoc v těžkých chvílích, s prosbou o ochranu PB a PM do dalších let
	Hustopeče	19:00	(tichá) eucharistická adorace

světlem pro mé nohy je tvé slovo

aneb přečteme Písmo svaté za jeden rok

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
13. XII.	14. XII.	15. XII.	16. XII.	17. XII.	18. XII.	19. XII.
Ezd 3-4	Ezd 5-6	Ezd 7-8	Reflexe	Ezd 9-10	Neh 1-3	Reflexe
Iz 52	Iz 53	Iz 54		Iz 55	Iz 56	